

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Felolvasták a belügyminiszter leiratát, mely szerint nem hagyja helyben a vármegye határozatát a sugár...

Ezután a vármegye egyes bizottságának tagjai vá-

Helyettes árvaszéki elnök: Lator Sándor, szavazat-

Sopron vármegye dírtárára a debreceni esetre von-

A vármegye községei elhatározták Szigeten a ne-

Debrecenből írja tudósítók: Debreczen város kö-

Állásokról: Az állásokról beszélt a székelyorszá-

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Belügyminiszter... belügyminiszter... belügyminiszter...

Dejm gróf indítványozta, hogy térjenek napirendre...

Először azt mondta, hogy a legközelebbi ülést még...

Dejm indítványát, hogy térjenek napirendre, tul-

UJDONSÁGOK. — december 20.

Mellékletünk tartalma: Tárca: A szürke asszony.

— Személyi hírek. Frigyes főherceg és Izabella főhercegnő...

— Havazás. Vége tehát beköszöntött a tél minden...

— Milán király apanageja. A szerb irányadó körökben...

— Karácsonyfaünnepélyek. Az emberbarát egyesületek...

— A budapesti török főkonzulátusból. A budapesti...

— Kútiastott magyar hírlapindító. A belgrádi rendőrök...

— A belgrádi diákzavargások utóélete. A belgrádi...

— Nagy nyomor Spanyolországban. Andaluziából...

— Gyermekfelrakás. Az erzsébetvárosi szegény gyermekek...

— Gondon befűrés. Tegnap délután egy tolvaj be-

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

tüntesse fel a vérengzést a külföldi sajtónak, esetleg...

— Stefánia övegy trónörökösé Abba-ziában. Az osztrák...

— Havazás. Vége tehát beköszöntött a tél minden...

— Milán király apanageja. A szerb irányadó körökben...

— Karácsonyfaünnepélyek. Az emberbarát egyesületek...

— A budapesti török főkonzulátusból. A budapesti...

— Kútiastott magyar hírlapindító. A belgrádi rendőrök...

— A belgrádi diákzavargások utóélete. A belgrádi...

— Nagy nyomor Spanyolországban. Andaluziából...

— Gyermekfelrakás. Az erzsébetvárosi szegény gyermekek...

— Gondon befűrés. Tegnap délután egy tolvaj be-

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Fejfüggesztett miniszteri titkár. Az Országos...

— A kis Sardu. A nemrég meghalt Duruy Vik-

— Kérem, ebben a tekintetben én vagyok az egye-

— Minden bizonyos. — f.lett Sardu — ha arról van szó...

— Megőrült községi jegyző. Béga-Szent-György község...

— Sztrájkoló diákok. A drohobici gimnázium növendékei...

— Földrendések a dévidéken. Tegnap este tíz óra után...

— Csalládi tragédia a pálinkásboltban. Pozsonyban...

— A karácsonyi ajátások. A kizsibőn álló karácsonyi...

— A Szent Zsigmond-kápolnában december 24-én...

— Az újleki plébániatemplomban 24-én...

— Az erzsébetvárosi templomban 24-én...

— A ferenczvárosi plébániatemplomban 24-én...

— A reformátusoknál: A kálmánista templomban az első...

— Gondon befűrés. Tegnap délután egy tolvaj be-

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— A kis Sardu. A nemrég meghalt Duruy Vik-

— Kérem, ebben a tekintetben én vagyok az egye-

— Minden bizonyos. — f.lett Sardu — ha arról van szó...

— Megőrült községi jegyző. Béga-Szent-György község...

— Sztrájkoló diákok. A drohobici gimnázium növendékei...

— Földrendések a dévidéken. Tegnap este tíz óra után...

— Csalládi tragédia a pálinkásboltban. Pozsonyban...

— A karácsonyi ajátások. A kizsibőn álló karácsonyi...

— A Szent Zsigmond-kápolnában december 24-én...

— Az újleki plébániatemplomban 24-én...

— Az erzsébetvárosi templomban 24-én...

— A ferenczvárosi plébániatemplomban 24-én...

— A reformátusoknál: A kálmánista templomban az első...

— Gondon befűrés. Tegnap délután egy tolvaj be-

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

— Szegények. A szegények helyzete a városban...

Kétségtelen, hogy a pályázatokkal egyidejűleg ...

Az, hogy a betehetnél pályázót nyerni ...

SZÓFIA.

Az, hogy a betehetnél pályázót nyerni ...

EGYLETEK, TÁRSULATOK.

A kir. magy. természetudományi társulat ...

Académiák I. osztályának költségvetése ...

A magyarországi néprajzi társaság ...

A magyar tud. akadémiájának költségvetése ...

A feladott seregnek felruházó egyesület ...

A magyar tud. akadémiájának költségvetése ...

A feladott seregnek felruházó egyesület ...

A magyar tud. akadémiájának költségvetése ...

A feladott seregnek felruházó egyesület ...

A magyar tud. akadémiájának költségvetése ...

A feladott seregnek felruházó egyesület ...

A magyar tud. akadémiájának költségvetése ...

A feladott seregnek felruházó egyesület ...

A magyar tud. akadémiájának költségvetése ...

az egyik becsületesítésben vétkeket találtak ...

Hipnotizált mezenyosny. Czysnycki Czeslav ...

Hatóság elleni erőszak miatt állt ma a törvényszék ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

GYÁSZROVAT.

Gróf Bányó György főpohárnokmester temetése ...

Hannsen György tanár, nemzetgazdász és agrár ...

A hivatalos lapból.

Megerősítés. A közös külügyminiszter Malizia ...

Kiszervezés. A kereskedelmi miniszter Nádory ...

Rendelvények engedély. A király megengedte ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Halálra ítélt asszony. A pécsi kir. tábla ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

Páris, decz. 20. A képviselőház ülése. Brisson ...

nyok semmi olyat nem tartalmaznak, a mit már ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

Berlin, decz. 20. Mint a „Berliner Localanzeiger“ ...

A közönség köréből.

Legpraktikusabb karácsonyi ajándék házi asszonyok ...

Téli kura. SZT. LUKÁCSFÜRDŐ R-TÁRS.

TÁVIRATOK.

Grác, decz. 20. A Ferenz József uralkodó ...

Berlin, decz. 20. Az antiszemita Ahlwardt ...

Berlin, decz. 20. Az antiszemita Ahlwardt ...

Berlin, decz. 20. Az antiszemita Ahlwardt ...

Berlin, decz. 20. Az antiszemita Ahlwardt ...

Berlin, decz. 20. Az antiszemita Ahlwardt ...

Berlin, decz. 20. Az antiszemita Ahlwardt ...

Berlin, decz. 20. Az antiszemita Ahlwardt ...

Az orosz Panama.

Az orosz Panama. Az Egyesült tudósítójától.

Róma, decz. 23. Az igazgatóság, mit a Giolitti-féle ...

Olaszország és Anglia.

Páris, decz. 20. A «Le Journal» állíto ...

Belgrád, decz. 20. A kormány határozta ...

Belgrád, decz. 20. A Csehbány-pár ...

Galacz, decz. 20. A nemrég letartóztatott ...

Bukarest, decz. 20. A szenátus ma kezdte ...

Kalkutta, decz. 20. Curzon angol képviselő ...

Bukarest, decz. 20. A szenátus ma kezdte ...

Kalkutta, decz. 20. Curzon angol képviselő ...

Bukarest, decz. 20. A szenátus ma kezdte ...

Kalkutta, decz. 20. Curzon angol képviselő ...

Bukarest, decz. 20. A szenátus ma kezdte ...

Kalkutta, decz. 20. Curzon angol képviselő ...

Bukarest, decz. 20. A szenátus ma kezdte ...

HÁZASSÁG.

Eljegyzés. Jacoby Lajos Budapestről, ...

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése 1894. december 20.

Table with multiple columns listing various goods (grains, oil, sugar, etc.) and their prices. Includes sections for 'Áru-tőzsde', 'Külföldi termények', and 'Értéktőzsde'.

Table listing financial instruments and exchange rates, including 'Értékpapírok', 'V. Bankok részvényei', and 'XVI. Váltók árnyaloma'.

A SZÜRKE ASSZONY.

— Ugyan ne légy oly furcsa — s Ulrich folytatta: — Lásd, mi meg is tennék, mert mi sokra becsüljük őket, dacára annak, hogy nem jól viselkednek magukat. — Palinak a leveleje nyílt, de még uralkodott magán — s rögtön teljesíteni is kivánságod, de előbb mondd csak, mit adsz nekik hozományul? — Nincs — semmin — dadogta Pali. — Ekkor homályosan emlékeztek, hogy kaptak levelet. — De nem tudunk kiköszödni belőle s a tűzbe dobtuk, — mondá Ulrich. — Hagyjatok fel a mentegőzödéssel, nagyon jól tudjátok, hogy mit kell tennetek. — A fivérek vállaltak, mintha Pali spanyolul beszélné. — Nem azért jöttem, hogy veletek tréfáljak, — folytatta Pali — ti nővérem becsületét elvettétek s most kötelezettek azt visszahozni. — Ulrich fejét vakarta szót: — Kedves Meyhöfer, ez bajos dolog, s így egy-hamarjában nem vehetünk, ülj ide közelem, ígygl egy pohár pörömet felünk, a mellett gyorsabban végzetünk. — Igen, gyorsan és barátságosan, — mondá Fritz, felkelve, hogy két tiszta poharat hozzon. — Kösönöm, — mondá Pali — nem vagyok szomjas. — Homályos sejtésem támadt, hogy a fiúk most is, mint mindig, gonyt üznek belőle. — Tagjai, mintha vas guszba lennének szorítva. Egészen lenyűgözötték, védtelenül érezte magát. — Hja, ha így kezd — mondá Ulrich sőtövérem — akkor nem is beszélünk veled. Nincs kedvem elrontani karácsonyestemet. — S elhúzni hagyni a puncot, — tette hozzá Fritz. — Pali, hol az egyikre, hol a másikra bánt. Hogy lehetséges az, hogy kik oly nagy vétek követtek el, ily büszkén és elbizakodottan álltak előtte, míg ő, ki csak jogát kereste, mint gonosz-tevő reszketett és félt. — S ha vigasz nélkül térnek haza? — kiáltá benne egy remült hang. — Ne bosszantsd őket — gondolt arra, mit fogadtál anyádnak! — Ne muljon te rajtuk! — Kérem hát! — A két fivér mosolyogva összenézett s Fritz poharat emelve, mondá: — Na — Prosit! — Prosit! — dadogá Pali, a forró italt felhajtva, bár az undor a torkát fojtogatta. — Mint jó cimzóra ül az asztalnál, ő, kinek mint bosszúállóknak kelle felépnie. — Hát, hogy a dolgok végét vessük, kedves Meyhöfer barátom, — kezdé Ulrich, — a mi megtörtént, az megtörtént, azon már nem változtatunk többé. Nem akarom kutatni, ki futott inkább a másik után, mi nővéred után, vagy nővéred utánunk, mindenesetre ők is épp oly nővérek, mint mi! Tiszta szívből szeretjük őket, mert ők ketten a legcsinosabb lányok az egész környéken, s mert igazán sajnáljuk, ha arra gondolunk, hogy elvesztették őket, — de hogy elvegyük, azt csak nem fogod követelni? — Pali félénk pillantást vetett reá s bátorlalanul felelé: — Ez a legkevésbé, a mit — nem folytatta tovább, mert oly érzés fogta el, mintha fojtogatták volna.

— Ugyan ne légy oly furcsa — s Ulrich folytatta: — Lásd, mi meg is tennék, mert mi sokra becsüljük őket, dacára annak, hogy nem jól viselkednek magukat. — Palinak a leveleje nyílt, de még uralkodott magán — s rögtön teljesíteni is kivánságod, de előbb mondd csak, mit adsz nekik hozományul? — Nincs — semmin — dadogta Pali. — Ekkor homályosan emlékeztek, hogy kaptak levelet. — De nem tudunk kiköszödni belőle s a tűzbe dobtuk, — mondá Ulrich. — Hagyjatok fel a mentegőzödéssel, nagyon jól tudjátok, hogy mit kell tennetek. — A fivérek vállaltak, mintha Pali spanyolul beszélné. — Nem azért jöttem, hogy veletek tréfáljak, — folytatta Pali — ti nővérem becsületét elvettétek s most kötelezettek azt visszahozni. — Ulrich fejét vakarta szót: — Kedves Meyhöfer, ez bajos dolog, s így egy-hamarjában nem vehetünk, ülj ide közelem, ígygl egy pohár pörömet felünk, a mellett gyorsabban végzetünk. — Igen, gyorsan és barátságosan, — mondá Fritz, felkelve, hogy két tiszta poharat hozzon. — Kösönöm, — mondá Pali — nem vagyok szomjas. — Homályos sejtésem támadt, hogy a fiúk most is, mint mindig, gonyt üznek belőle. — Tagjai, mintha vas guszba lennének szorítva. Egészen lenyűgözötték, védtelenül érezte magát. — Hja, ha így kezd — mondá Ulrich sőtövérem — akkor nem is beszélünk veled. Nincs kedvem elrontani karácsonyestemet. — S elhúzni hagyni a puncot, — tette hozzá Fritz. — Pali, hol az egyikre, hol a másikra bánt. Hogy lehetséges az, hogy kik oly nagy vétek követtek el, ily büszkén és elbizakodottan álltak előtte, míg ő, ki csak jogát kereste, mint gonosz-tevő reszketett és félt. — S ha vigasz nélkül térnek haza? — kiáltá benne egy remült hang. — Ne bosszantsd őket — gondolt arra, mit fogadtál anyádnak! — Ne muljon te rajtuk! — Kérem hát! — A két fivér mosolyogva összenézett s Fritz poharat emelve, mondá: — Na — Prosit! — Prosit! — dadogá Pali, a forró italt felhajtva, bár az undor a torkát fojtogatta. — Mint jó cimzóra ül az asztalnál, ő, kinek mint bosszúállóknak kelle felépnie. — Hát, hogy a dolgok végét vessük, kedves Meyhöfer barátom, — kezdé Ulrich, — a mi megtörtént, az megtörtént, azon már nem változtatunk többé. Nem akarom kutatni, ki futott inkább a másik után, mi nővéred után, vagy nővéred utánunk, mindenesetre ők is épp oly nővérek, mint mi! Tiszta szívből szeretjük őket, mert ők ketten a legcsinosabb lányok az egész környéken, s mert igazán sajnáljuk, ha arra gondolunk, hogy elvesztették őket, — de hogy elvegyük, azt csak nem fogod követelni? — Pali félénk pillantást vetett reá s bátorlalanul felelé: — Ez a legkevésbé, a mit — nem folytatta tovább, mert oly érzés fogta el, mintha fojtogatták volna.

tesztek! — Könnyelmek vagytok, az igaz, de rosszak nem — nem lehetnek rosszak — nektek is volt anyátok — láttam, mikor minket konfirmáltak — a harmadik oszlopán állt, baloldalt és sirt, mint az én anyám. — És az én anyám — hah! szegény rém, — szakított felbe saját szavait, mert elfojtá a szegény, hogy a boldogult nevével csatolt előtte ki, de aggodalma, hogy eredmény nélkül kell hazamennie, az őrlésig növekedett s ez is lenyelve, s újból kezdte, míg gondolatai már zavartan keringtek agyában. — Gondoljátok meg, hogy most kimentek a temetőbe — s nővéreitek vannak, kiket elcsatoltok, mert ti nem vigyázatok rájuk, s most a hóhoz sem mertek hozományul, mely anyátok hantját takarja, s én volnék a csatító — mit, mit eszelekednétek? — Agyonütöttétek! — mondá Ulrich, megvető pillantást vetve reá. — Pali rikkantva felkiáltott, mint örült, mert csak most látta, mennyire alázta meg magát, hogy tipora sárba besüllett, büszkeségét, most egész erejével omlott reá e tudat. Ököle szorított kezékel rohant Ulrichra. De ez elszócolta magát az asztal mögött s Fritz a melleszobába sietett, hogy a családsegéd bekiáltja. — Pali ekkor kitántorgott a szobából. — Az udvar kapuja még mindig zárva volt. Nem mert visszamenni, hogy kinyitassa a kaput és hason kuszolt ki mint egy kutya. — Mint egy kutya! — XVIII. — Haj, de vig életet él most egyszerre a mi urunk! — mondák a berekes s miután ugys minden rend felbomlott, egyik véka búzá a másik után lopták el. — Pali pedig minden mulatságon és bálon ott lehetett látni. A ki látta sőtét ranczot homlokuk alá és félénk, kímélő tekintetével botorkálni a mulatózó emberek között, azt gondolta magában: Mit akar ez itt? S egyneképp nagy kerdővel tért ki előle, mintha árnyékok vetett volna örömköre. — Pali tisztában volt azzal, mit eszelekedik. Hallotta, hogy a két Erdmann nélkül semmi mulatság meg nem eshetik, részt veszen mindenütt és mulatnak eszeveszetten. — Majd rájuk találók, az éj sötét s a puszta üres, lsten szabad ege alatt fognak velem és a hallálom szeme nézni. — Két nappal Lotheimi látogatásán után a városba ment és revolvert vásárolt, egy szíp hát lövetőjevel. S mint egy vadállat leskelődött éjelenként a puszta bokrai közt, ha gondolta, hogy jönnek a fivérek. — De ok nem jöttek. Egy látszott, hogy gyantított valamit, vagy mi még valószínűbb volt, kifogyott a pénzök s ezért maradtak otthon. — Ráérek — gondolta Pali — leskelődésémet folytatta. — S ha megtörtént olykor, hogy az estét otthon tölté s nővéreivel együtt vacsorált — s szomorú, hallgatag vacsorák alkalmával mindig megjegyezte, ha az ikerre nézett, mert halvány, epedő arcsovjukban látszott hazulról. — Utolsó farsang napja volt. A polgáregyesület nyertemében a környékbeli birtokosok nagy bált rendeztek. — Ott megtalálom őket, — gondolta Pali, mert hallotta, hogy a két fivér is a rendezők között van. — Szép napfényes idő volt s az ég estéi pár lángjában égett. A kékes fűnyolba burkolt puszta, a tiszta tél levegőben ragyogó jégtrükkök tündököltek.

Helenehallat előt hajlítva, Pali két fenyegető látó megrakott szánkát látott befordulni az udvarba. — Egy látszik itt is ünnepelek valamit, — gondolta, a szánkát után nézve s komor mosolyal tette hozzá: — Nem irigylem őket, mert én is ünnepek ma. — Hat órákor érkezett a városba, belepti jegyet vett s kilencz óráig egy kis koremban várt sötét gondolatokba melyedve. — Midőn belépett a terembe, hol kábító zűrzavar uralkodott, egy oszlop mögé rejtőzött, mert félt, hogy a ki ránc, kiolvassa arcából a lelkeben forralt gyilkos szándékot. — Szegyszerre mintha két döftek volna szívébe. — Megpillantotta a két fivért. A terem közepén álltak, büszkén s ragyogó arczejjal, nagy selymeskorral vállukon, gyöngyvirággal gomblyukban, diadalmos mosolyal nézettek a fehérbe öltözött fiatal leányoktól, kik szűkek mellett ütek a fal szőszában. — Így — most markomba vagytok — sultóg Pali mely sóhajlat. — Érez, hogy most már nem lehet vigyelem kísérhetné áldozatait. A ragyogó fény napként vette körül, de ő nem látott semmit; a zene haragított, de ő nem hallotta; mert a vad bosszuszomj kiolt belőle minden egyéb érzést. — Mig így tumpultan a tőneget bámulta, két idegen férfiingott halott a háta megett: — Elmegy holnap a temetésre? — Igen, diszes temetés lesz. Nem szabad elmaradni. — Sokáig volt beteg? — Oh, nagyon sokáig. Az öreg orvos már évekel ezelőtt lemondott róla. Aztán leányával Olaszországban volt s visszajövele után meg soká — nem tudom hány évig — tartotta magát. — Pali dobogó szívvel hallgatózott. Sötét sejtelen ébredt lelkében. — S az egyik hang folytató: — Mondd csak, a leány már nagyon is eladó lehet — nem meg még férjhez? — Hiszen ismeretes a sok kosárról, melyet osztogató, — felelé a másik — azt mondják, hogy nem akarta az anyját elhagyni, — mások meg, hogy tiszta viszonya van unokáncsével, Heller Leoval — nem ismered? — Dehogyan nem, a szelevedit! — felelt az első hang — mult heten vesztett 800 márkát a kártyán, nyakig uszik az adósságban és szeretőt is tart. De mind a mellett vigkedvű egy fickó, arra születte, hogy aranyhalacska akadjon a halójába. — S a két beszélő nevette távozott. — Pali agyára nyomozású fájdalom nehezült, szerte volna magát a földre vetni és arcazt a porba temetni. — Fájalmas zokogás folgatgatta torkát, minden vérvöröse borult szeméi előtt. — Tehát kisenvedett a szél, halvány asszony, ki a puszta ház fölött, mint annak vendégyala, örökdöcs kít Pali, mielőtt gondolkodni tudott, imádozott s kit Pali, mielőtt meghalt, megnyit az ut — a gonoszlelt és végpusztulás előtt. — S Elzabeth? — Dehogyan remeggett ettől a borzázó örötlől s hogy fogadta fel Pali, hogy ekkor közölelben lesz. S a helyett most itt, mint vadállat leskelődik, véres gondolatokká lelkeben, ő, az egyetlen, ki előtt Elzabeth kitárt tiszta szívét. —

A KÉK VÉR.

FRANZIA REGENY. Itta: MALOT HEKTOR. MÁSODIK RÉSZ. — A Ramier fiasor elkanyarodik, — mondá a lányka. Még ha La Seneviere elősietne is, hogy meglassa merre mentünk, nem vessem észre. — Betértek hát ebbe a fasorba, és miután pár száz lépést haladtak benne, egy ösvényre léptek, onnan pedig egy másik fasorba, azután újra egy ösvényre. Csak az erdő szélén értek ki az utra, a melyen Guillaumenachenak kellett jönni; minthogy pedig La Senevierenek a kirándulásuk nem volt tudomás, nem látszott valószínűnek, hogy inkább ezen az uton kövölték őket, mint mászon. — Idáig gyorsan jöttök, most meglassítottok a lépéseiket, többé nem volt okuk a sietésre. — Meleg idő lévén, a gyors menés után, éhezett volt csendesen haladni az árnyékos uton, mely fölött a szélein állt nagy fáknak egymásra hajló ágai valóságos lombföldet képeztek; a talajon elterülő moha puha volt lábainknak és jól esett betérni a gazdag növényzet illatától balzsamos levegőt. A meddig csak a szem a faközött ellátott, jobbra is balra is, mindenütt a magasra nőtt fátrányok halványzöld színevel találkozott. — A legkisebb szellő sem fúj; egyetlen kocsig vagy fejse zaja sem hallatszik, semmi madaral. Egy derült nap eszénje terült el körülötök, jól redőben tartott szep erdőben, ószszen. — A mig a parkban voltak, néman haladtak, mert féltek, hogy beszélgetésük zaja utmutató lánál lenni La Seneviere grófnak; de a mikor kiertek az erdőbe, Nicole, miután meggyőződött, hogy a gróf nem követhette őket és nem találhatta ki utra-nyukat, megszólalt. — Nem rokonszenvelt a 'derek Jusztin'-nal és örült, hogy alkalma nyílt mindkét elmondani, a mi a szívet nyomta. — Gondolhatod, hogy nem voltam annyira egygűyű és észrevettem, hogy nem szenvedheted La Seneviere urat; de csodálkozom, hogy ő, a ki szintén nem ostoba, ezt nem látta meg, vagy ha meglátta, hogy mégis ragaszkodik barátságos nyilatvánásaihoz. — Kíváncsan nézett Heribertere, de a mostohája hallgatótt. Mit mondhatott volna? — Ekkor Nicole, — a ki sokasem erősödött, — legalkább nem egyenesen, — más irányba látszott térni. — A min szintén csodálkozom, az Colbose marhineknek és a papának elfoglaltsága La Seneviere ur iránt. — Mert végre is anyád és a papa csak úgy láthatják, mint a hogy én látom, hogy te a legkevésbé sem szenvedheted. — De nem kapta meg a remélt választ, — mert ebben a pillanatban gnyengé dolmánytallatott el hozzájuk. — Mikor pipafüstöt érzünk, — jegyezte meg Nicole, felbáskította a beszéde tárgyát, — bizonyos lehetünk, hogy Feulard közel van. — Csakugyan, nem kétek megpillantani Feulardot. Egy fa mellett állt, jobk kezét a boljára támasztotta, baljával pedig a derekát fogta. Az elmaradhatatlan pipa most is a foga közt lógott. — Idáig egyenesen haladtak az erdőben, lapos talajon, de valánivel messzebb atól a helytől, a hol Feulardot megpillantották, meglehetősen meredek, sziklás dombhoz értek, mely reketyével és borókával volt benőve, a minek sötétlő színe

